

Udenrigsudvalget,
v/formand Per Stig Møller

Hvidovre, 23. marts 2012
Sag 07/1161 – Dok. 780758 /abj

Til Udenrigsudvalget

Danske Handicaporganisationer (DH) ved, at Udenrigsudvalget skal forholde sig til den nye udviklingsstrategi, som tager sit afsæt i fattigdomsbekæmpelse og menneskerettigheder. DH finder det positivt, at der fortsat er fokus på fattigdomsbekæmpelse i den danske udviklingsbistand, og vi er naturligvis meget tilfredse med, at der i den nye strategi kommer mere fokus på den rettighedsbaserede tilgang. For DH har en rettighedsbaseret tilgang til formål at opbygge et inkluderende samfund, der står urokkeligt fast på mangfoldighed, ligestilling og deltagelse.

I vores egen udviklingsindsats viser virkeligheden, at personer med handicap oplever mange fysiske, kommunikative og holdningsmæssige barrierer, såsom ulige adgang til sundheds-tjenester, uddannelse, beskæftigelse og indtægtskilder. Det forhindrer personer med handicap i at leve som aktive medborgere og fører til eksklusion. Sammenhængen mellem handicap og fattigdom er bredt anerkendt og understreges i 2011-udgaven af *World Report on Disability*. Her slås det fast, at 15 % af et lands befolkning er personer med handicap – i skrøbelige situationer og lande er antallet langt større.

FN's konvention om rettigheder for personer med handicap understreger, at alle menneskerettigheder gælder fuldt ud for mennesker med handicap, og konventionen fastslår staternes forpligtelse til at fremme, beskytte og sikre fuld og ligestillet udøvelse af rettigheder med respekt for den medfødte værdighed. Danmark har ratificeret konventionen i 2009.

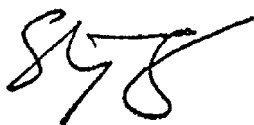
DH finder det afgørende, at handicapperspektivet slås ordentligt fast i den nye udviklingsstrategi. Vi vil derfor gerne henlede Udenrigsudvalgets opmærksomhed på, at strategien skal indeholde nogle bærende principper, som gør det muligt, at personer med handicap kan deltage og udøve deres rettigheder på lige fod med andre borgere.

Den rettighedsbaserede tilgang fra et handicapperspektiv er underlagt følgende overordnede principper.

- **Ikke-diskrimination** vil sige, at personer ikke må forskelsbehandles, hverken åbenlyst eller skjult. Der foregår diskriminering, når mennesker forhindres i at udøve rettigheder, fordi de har et handicap. Når piger og kvinder med handicap f.eks. melder sager om overgreb og misbrug til politiet, har de krav på samme behandling som enhver anden i samme situation.
- **Inkluderende samfund** vil sige, at alle tjenesteydelser, institutioner og administrative strukturer er tilrettelagt med henblik på at gøre dem tilgængelige for alle. F.eks. må børn ikke afvises af skoler, fordi de har et handicap, der hæmmer deres indlæring, og lærerne skal imødekomme det enkelte barns uddannelsesbehov.
- **Mangfoldighed** vil sige, at alle personer med handicap skal betragtes som unikke individer. To personer med samme handicap kan have lige så forskellige omstændigheder og synspunkter som andre mennesker.
- **Tilgængelighed** skal forstås som adgang til bygninger og tjenesteydelser såvel som til viden og information, f.eks. når der laves latriner og adgang til rent vand i slumområder, som alle kan anvende, også personer med handicap.
- **Rimelig tilpasning** består i handicapegnet reovering af ældre bygninger, der oprindeligt var utilgængelige for personer med handicap. Andre former for tilpasning er hjælpemidler, hjælpere, tegnsprogstolkning og lignende. Alle mennesker har ret til lægehjælp og brug af sundhedsfaciliteter. Tegnsprogstolkning ved HIV/AIDS-rådgivning og -test er et eksempel på rimelig tilpasning inden for sundhedsvæsenet.

DH håber, at Udenrigsudvalget vil tage disse betragtninger med i arbejdet med den nye udviklingsstrategi. Vi uddyber naturligvis gerne, hvis der er behov for dette.

Med venlig hilsen

Stig Langvad
formand